

РЕШЕНИЕ

№ 2612

гр. София, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 10.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **1873** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Държавно предприятие "Управление и стопанисване на язовири" /ДПУСЯ/, представлявано от инж. Ц. Б. - изпълнителен директор, чрез пълномощника му ст. юрисконсулт В. В. срещу констативен акт № КА-ПБЗН-СО0-8-8/09.11.2022 г. за резултатите от проверка, извършена на основание чл. 87 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ), издаден от Х. Н. С. - инспектор по "Защита на населението" (ЗН) в група "Превантивен контрол и превантивна дейност" (ПКПД) към сектор „Превантивна и контролна дейност“ при Регионалната дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" (РД ПБЗН) – [населено място], в частта, с която на основание чл. 89, ал. 1 от ЗЗБ е дадено предписание в аварийния план на язовир „О.“, [община], да се изготвят и приложат карти на уязвимите от заливане зони, съгласно изискванията на т. 4.8 от Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 от Наредба за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), във връзка с чл. 35 ал. 2 от ЗЗБ, със срок за изпълнение – 29.09.2023 г.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на материалния и процесуален закон. Изложено е, че язовир „О.“, находящ се в землището на [населено място], [община], обл. Софийска е имот публична държавна

собственост, като на основание чл. 68 и сл. от Закона за държавната собственост са съставени актове за публична държавна собственост, с предоставени права за управление на ДПУСЯ. По силата на чл. 139а, ал. 5 вр. чл. 139д от Закона за водите /ЗВ/ ДПУСЯ упражнява правата и задълженията на собственик и на язовирната стена и на съоръженията към нея. Излагат се аргументи за това, че издаденият констативен акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден от некомпетентен орган, при липса на мотиви, при неспазване на установената форма и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Сочи се, че не ставало ясно защо контролният орган е решил, че именно ДПУСЯ е задълженият субект, който следва да приложи карти на уязвимите от заливане територии, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или изпускане на водни обеми от язовир „О.“. Позоваването на горепосочената Наредба противоречало на чл. 146з, ал. 1 от ЗВ, съгласно който тези карти се съставят от директора на съответната басейнова дирекция. Вменяването на подобно задължение на собственика на язовира, създавало предпоставки за нарушаване на зависимостта между отделните елементи от съдържанието на тези карти и последователността в политиката на управление на водите на национално ниво. Поради това ДПУСЯ не можело да изпълни вмененото му с предписанието задължение. Още повече, че липсвала и методика за изработване на процесните карти.

По делото е постъпил отговор от ответника по жалбата, в който се поддържа, че издаденото предписание е законосъобразно, като се излагат подробни доводи за това, че не са налице сочените от жалбоподателя основания за отмяна.

В проведеното на 10.04.2023 г. съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител. Ответникът се явява лично, като заявява, че оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, а процесният констативен акт да бъде потвърден.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в процеса и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт, с който за жалбоподателя се създават задължения и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от лице с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт - констативен акт № КА-ПБЗН-СО0-8-8/09.11.2022 г. е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. 89, ал. 1 ЗЗБ. Цитираната норма предвижда, че при осъществяване на контрол по спазването на този закон или на подзаконовите нормативни актове по прилагането му министърът на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица дават предписания. По делото е приета и не е оспорена Заповед № 8121з-812/17.07.2019 г., с която Министърът на вътрешните работи, на основание чл. 33, т. 9 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл. 87, ал. 1, чл. 89, чл. 90 и чл. 100, ал. 1 и ал. 3 ЗЗБ, е оправомощил длъжностни лица от Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" с правата по чл. 87, ал. 1 и чл. 89 ЗЗБ – да осъществяват контрол по

спазване на закона и да дават задължителни предписания. Сред изрично оправомощените длъжностни лица са инспекторите по защита на населението в Регионалните дирекции "Пожарна безопасност и защита на населението". Според т. IV от същата заповед организацията за осъществяване на контрол по Закона за защита при бедствия се определя със заповед на директора на Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението". На основание т. III. 3. 5. от Заповед № 1983з-103/21.02.2017 г. на директора на ГДПБЗН, директорът на Регионалната дирекция – [населено място] е издал Заповед № 1207з-157/22.02.2022 г., с която е разпределил на служителите от Група "Превантивен контрол и превантивна дейност" към РДПБЗН съответните участъци за извършване на проверки на обекти на територията на област С.. В компетентност на издателя на оспорваното предписание инспектор Х. С. – инспектор по защита на населението, попада пети териториален участък, обхващащ територията на [община], в която се намира и язовир „О.“.

На 27.01.2022 г. директорът на регионална дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" [населено място] е утвърдил списък на обекти по чл. 35 от ЗЗБ, които подлежат на проверка по спазване изискванията на ЗЗБ. Под т. 72 в списъка фигурира язовир "О.", находящ се в землището на [населено място], [община]. В изпълнение на утвърдения списък и график, на 09.11.2022 г. инспектор по "Защита на населението" в група ПКПД при РД "ПБЗН" - Х. С. извършил проверка на язовира, резултатите от която били обективирани в констативен акт № КА-ПБЗН-СО0-8-8/09.11.2022 г. Установено било, че за язовира има изготвен аварийен план, към който обаче не били приложени карти на уязвимите от заливане зони, които биха били наводнени при образуване на висока вълна от разрушаване на язовирната стена или изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия съгласно изискването на чл. 35, ал. 2 от ЗЗБ във връзка с т. 4. 8. от Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 от Наредбата. Дадено е било предписание на жалбоподателя, като упражняващ правото на собственост върху язовира, в срок до 29.09.2023 г. да приложи към аварийния план посочените карти.

Актът е издаден в предписаната от закона писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал, като чрез своите фактически констатации обосновава е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. При издаването на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Оспорваното предписание, дадено с КА-ПБЗН-СО0-8-8/09.11.2022 г е в

съответствие с приложимите материалноправни норми и с целта и принципите на ЗЗБ, определени в чл. 4. Съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредбата собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. В случая жалбоподателят не оспорва и съдът приема за установено обстоятелството, че процесният язовир "О." в землището на [населено място], [община], е предоставен за управление на Държавното предприятие, на основание чл. 139а ЗВ. В чл. 139д ЗВ изрично е предвидено, че при осъществяването на своята дейност ДПУСЯ има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях на язовирите по чл. 138б и предоставяните по чл. 139а, ал. 5 и ал. 6. При спор или неяснота относно собствеността на даден язовир Държавното предприятие осъществява организацията и техническата му експлоатация до влизането в сила на съдебното решение или до установяване на собственика при спазване на изискванията на чл. 138в, ал. 1 (чл. 138б ЗВ). Според чл. 7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и по тази Наредба за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. С нормата на чл. 138а, ал. 1 ЗВ е въведено задължение за собствениците или ползвателите на водностопански системи и съоръжения и на обекти по чл. 131, ал. 1 да изготвят аварийни планове по реда на чл. 35 ЗЗБ или да възложат тяхното изготвяне на оператори и съответно да осигуряват изпълнението на предвидените в тях мерки. В чл. 57, ал. 1 от Наредбата е предвидено, че аварийните планове на язовирите се изготвят от собственика/оператора по реда на чл. 35 ЗЗБ и чл. 138а, ал. 1 и ал. 2 ЗВ. Специфичните изисквания за формата и съдържанието на аварийните планове са изрично и изчерпателно регламентирани в Наредбата, Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2. Съгласно т. 4. 8. аварийният план задължително съдържа карти на уязвимите от заливане зони, които се изготвят за язовирите от първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл. 141б ЗВ. Основната цел на картите на уязвимите от заливане зони е да се определят териториите, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или от изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия. Картите на уязвимите от заливане зони са необходими, за да се улесни навременното уведомяване и евакуацията на райони, потенциално засегнати от разрушаване на язовирната стена или преминаване на висока вълна. Картите на уязвимите от заливане зони на язовирите от първа висока степен на потенциална опасност включват засегнатите територии и зони, определени в приложение № 1 към чл. 10, ал. 2 от Наредбата.

В процесния случай не е спорно обстоятелството, че язовирът за който е дадено предписанието, е класифициран като такъв от първа висока степен на потенциална опасност по смисъла на чл. 141б, ал. 1, т. 1 ЗВ (по делото е приложена цялата документация, свързана с класифицирането на язовирите по степен на потенциална опасност, като в административната преписка се съдържа и констативния протокол, утвърден от областния управител на Софийска област, със заключение, че язовир „О.“ е с първа степен на потенциална опасност). Не е спорен и фактът, че за процесния язовир е бил разработен и утвърден аварийен план, но към него няма приложени карти на уязвимите от заливане зони в съответствие с чл. 35, ал. 2 ЗЗБ във вр. с т. 4. 8. от Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 от Наредбата. При това, противно на възраженията на жалбоподателя, именно собственикът на язовира е лицето, задължено да разработи и одобри аварийния план с форма и съдържание,

изрично установени в Наредбата. Неразделна част от аварийния план са картите на заливните зони, съгласно т. 4. 8. от Приложение № 2 и съответно прилагането им е в тежест на собственика, както сочи и проследената нормативна уредба. Следва изрично да се посочи, че няма идентичност между картите по чл. 146з ЗВ и тези по т. 4. 8. от Приложение № 2 на Наредбата. Първите се отнасят за райони под заплаха от наводнения и райони с риск от наводнения, а вторите за уязвими от заливане зони при разрушаване на язовирна стена или от изпускане на водни обеми от язовир в аварийни условия. Първите са основа за създаване на планове за управление на риска от наводнения на ниво район, а вторите са част от аварийния план на язовира. Първите се съставят от съответната Б. дирекция, а вторите от собственика/оператора на язовира. Последователността, в която законът третира двата вида карти, е от по-малкото към по-голямото. Първо се изготвят аварийни планове с карти на уязвимите от заливане зони на всеки обект, а след това се изготвят планове за управление на риска от наводнения в целия район, в който може да има множество водоеми и водно стопански съоръжения. Систематичното място на двете уредби е съответно в Глава девета, Раздел I от Закона за водите – общи положения, и в Раздел II – IV, относими към оценка и управление на риска от наводнения. Следователно именно собственикът (в случая ДПУСЯ) е длъжен да приложи към аварийния план на язовира карта на уязвимите от заливане зони. Липсата на единна методика за изработване на картите по т. 4. 8. от Приложение № 2 към Наредбата, не освобождава собственика на язовира да изработи и одобри аварийен план в съответствие с императивните изисквания на закона, включително като изготви карти на заливните зони.

В заключение, съдът приема, че предписанието, обективирано в констативен акт № КА-ПБЗН-СО0-8-8/09.11.2022г., е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл. 146 АПК, следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие "Управление и стопанисване на язовири", представлявано от инж. Ц. Б. - изпълнителен директор, чрез пълномощника му ст. юриконсулт В. В. срещу констативен акт № КА-ПБЗН-СО0-8-8/09.11.2022 г. за резултатите от проверка, извършена на основание чл. 87 от Закона за защита при бедствия, издаден от Х. Н. С. - инспектор по "Защита на населението" в група "Превантивен контрол и превантивна дейност" към сектор „Превантивна и контролна дейност“ при Регионалната дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" – [населено място], в частта, с която на основание чл. 89, ал. 1 от ЗЗБ е дадено предписание в аварийния план на язовир „О.“, [община], да се изготвят и приложат карти на уязвимите от заливане зони, съгласно изискванията на т. 4.8 от Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 от Наредба за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние, във връзка с чл. 35 ал. 2 от ЗЗБ, със срок за изпълнение – 29.09.2023 г.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за постановяването му чрез Административен съд София - град пред

Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 138 АПК.

СЪДИЯ: